

SETMANARI *

Portantveu de la Comarca

Any X.

15 de Abril de 1905.

Núm. 433.

UNA GRAN FORSA SOCIAL

La Cambra Agrícola del Vallés

I

La nostra Comarca Vallesana, compta ab una associació meritíssima, que ha donat ja hermosas realitats y que fa concebir grans esperansas: es la Cambra Agrícola del Vallés.

Algú no ho entén aixís; algú's pensa ó ho vol fer entendre als altres, que es una de tantas associacions com aquelles de l'antigor, de *intereses morales y materiales*, que's limitavan (ó que's limitan, perquè encara n'hi ha) á ser un centre mes ó menys ensopit de passatemps pels socis, ab cómodas butacas pera ajéureshi al davant de la taula de café tot parlant de qualsevol tontería y ab reconets confortables, proveits de taulas de joch com alicients pera abandonar lo de casa y pendre alguna enrabiada.

Tampoch es la Cambra Agrícola una d'aquellas corporacions de personas *respectables* que'n materia pública s'entretenen fent *razonadas Exposiciones* al Govern, á corre be ab el Diputat y á apuntalar ó be fer la trabeta al caciquisme.

Si algú creu de bona fé alguna d'aques-

tas cosas (no'ns referim ara als que las diuen sense créurerlas) es que está ofuscata, desconeix el funcionament de la Cambra y l'esperit que'n ella domina, no s'ha pres la molestia d'averiguar com s'ho componen en tots els països progressius del mon pera junyir-se al carro del progrés y obtenir la prosperitat colectiva y individual.

La obra que'ls propietaris y els page-sos del Vallés están duent á terme dintre la Cambra, no es mes que una transcripció acomodada á la nostra terra, de lo que fa anys se ve fent á Fransa, Italia, Alemanya, Bèlgica, de tal manera que'l dia que'n cada Comarca de Catalunya hi hagi una associació tan ben montada com la Cambra vallesana, tan feïnadora y tan disposada á engrandir y perfeccionar á cada moment la seva esfera d'acció, l'agricultura catalana serà aixecada de la postració en que's troba, defectes individuals serán bon xichs subsanats per virtuts novas y de consegüent una bona part de la societat catalana se trobarà en condicions d'experimentar radicals transformacions.

¿Quina es la política de la Cambra? En el sentit usual de la paraula no'n te cap: particularment hi cap tothom dintre d'ella, siguin quinas se vulgan las sevas ideas,

perquè monarquichs, carlins, republicans y catalanistas, abans que tot son agricultors y com á tals se portan dintre la Cambra, sense que per serne socis, ni per desempenyar carrecchs en ella, tinguin d'abandonar las sevas ideás.

Pero en realitat la Cambra segueix una determinada política; es aquella de que parlava l'ilustre Diputat per Vilafranca, senyor Zulueta, en una Conferencia donada fa poch á la Delegació de Caldas de Montbuy, que consisteix portar á governants y governats cap al foment dels interessos de la terra, trevallant tots á la una pera purificar la corrompuda administració espanyola y estudiant ab ample criteri y ab amor els problemas vitals que afectan á qüestions que á tots ens interesan.

Es la mateixa política de que'ns parla l'ilustrat Secretari de la corporació que'ns ocupa, don Domingo Molina, en la *Memoria* anual que s'ha publicat impresa, el qui després de ressenyar las tascas de l'associació diu lo que segueix:

«Per eixa tasca no li han faltat dificultats, com vos deya en un principi y com heu pogut veure després. Tals dificultats no hi ha dupte que desapareixerían, si l'Agricultura sentís mes l'apoyo del Govern, si las Cámaras que la representan se vegessin per éll mes escoltadas, si, en una paraula se tingués més en compte, de lo que s'ha tingut fins ara, lo que constituheix la prosperitat d'un poble, quinas iniciativas y energías resultan anuladas casi sempre per las lleys.

Mes la política, aquesta gran sirena que tot ho atrau, deixant estérils y mortas las mes bonas disposicions, es y será constantment la causa de que no's vegin secundats nobles esforços, de que no sigan atesas grans necessitats. ¡Com si fora de la política res existís! ¡Com si sols en ella estribés la felicitat d'espanya!

Mentres hi hagi polítichs d'ofici anirà l'Agricultura malament, y no veurá 'l pagés recompensats els seus treballs, que tants suhors y tants fatichs li costan; y aixís com la terra, sense la benefactora pluja, no es possible que produeixi, aixís també, sense l'apoyo de qui pot y deu prestarlo, decaurá la riquesa de nostres camps.

Y aquesta protecció ningú millor que'l Govern podria oferirla; mes ab ell no hi ha que confiarhi molt, be prou que ho sabéu tots; puig que quantas promesas fa, may passen, per desgracia, de promesas; no arriban may a convertir-se en fets.

A Espanya som aixís: se tracta de rebaixar un xich els sons d'aquells que cobran, y mitja Espanya que pateix d'*empleomania*, posará el crit fins al cel. En cambi carregaran sobre'l pagés un nou impost; una contribució injusta, y allavoras aquella Espanya calla y s'en riu dels que protestan ¡L'empleat augmentant d'ingressos sempre y el pagés també sempre pagant més!

Y si nosaltres, els agricultors catalans, com deya no fa molt á n'al Rey en Raventós, desitjém engrandir el Regne fent doblar la producció de nostre sol, ¿per qué hem d'ensopegar sempre ab Governos defectuosos (quan no per altres conceptes, per la seva instabilitat), ab tributs sempre creixents, ab lleys fetas per legisladors que, desconeixent las peculiars necessitats de cada poble, desconeixen igualment els perjudicis que ab las mateixas causan?

¡Com si l'Agricultura no constituís la primera y principal riquesa! ¡Com si ella no fos l'única ab la que's podria lograr la tant sospirada regeneració d'Espanya!

Sols ens queda, donchs, l'associació, com se vos deya l'any passat, pera contrarrestar tants y tant funestos inconvenients. Associem-nos, per lo tant, y treballém á fi de que la mes coral germanor sempre'ns uneixi, procurant que entre nostras relacions creixi la Cámara, y fent patent á tothom que'l sol medi de que la pagesia avensi es acullintse dintre d'entitats com la nostra tots quants, tenint iguals aspiracions, se veuen coartats per idéntichs contratemps.

Y cregueho, estimats consocis; ab aquesta unió serém forts, lograrém que nostra veu se fassi entendre, y alcansarém lo que la vella política jamay ens ha donat, puig, associantnos, obtindrém la protecció de nostres Drets».

Seguirém tractant dels enlairats ideals que sustenta la Cambra Agrícola del Vallés y del modo de durlos á la práctica.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Un llibre sobre la pluja

Copiém de *La Veu de Catalunya*:

"A últims d'aquesta setmana sortirà á llum un interessant estudi del eminent metereólech catalá don Dionís Puig sobre las "Teorías físicas actuals sobre núvols y plujas".

Com saben els nostres lector, el senyor Puig va presentar el seu estudi al Institut Catalá de Sant Isidro, qual Junta Directiva va trobarlo tan important y digne de ser conegut, que acordá ferne una edició popular pera repartirlo ab profusió, á fi de que las teorías del autor arribin á coneixement de tothom.

A fi que'ls nostres lectors tinguin una idea de l'importancia del llibre de don Dionís Puig, exposém á seguit las parts que comprén, que son las següents:

Estat actual de la climatología d'Espanya.

Definició actual de la física dels fenómens d'evaporació; núvols y pluja.

Exposició de las teorías del autor.

Estudi general de la climatología de la terra y situació d'Espanya en relació ab els grans centres d'acció de l'amósfera.

Dinámica atmosférica d'Espanya ab l'acció del Atlántich y Mediterrani, y estudi demostratiu de que ab l'actual climatología d'Espanya, el Mediterrani és un enemich climatológich.

Modificació d'aquet regim tenint per base la població forestal y las superficies de evaporació.

Acaba l'senyor Puig el seu llibre fent un estudi del concepte histórich de la pluja artificial y de la possibilitat de provocarla á Espanya, servint com á tipo d'experimentació la linia d'invasió que desde la conca del Alagon (Cáceres) s'extén sobre la provincia d'Avila, concas del Jalon y Ebre y Catalunya.

El llibre del senyor Puig és esperat ab veritable interés, majorment en els actuals moments en que la seca flagella terriblement la nostra terra."

Hem tingut el gust d'enterarnos del contingut d'aquest folleto y realment hem de dir que será cosa interessant.

Alguns dels fragments que'l senyor Puig ha tingut l'amabilitat de donarnos á coneixe, son no sols d'un elevat valor científich, sino además escrits ab aquella elegancia d'esul que tant caracteriza al seu autor.

No creyem que tardi gaires dias en apareix al públich aquest treball.

Eleccions

¿Qui será el President?

Els enemichs del catalanisme que saben de lletra (molts no'n saben), alguns amos de determinats pobles que'ls dominan per la por y per la trampa, si es que llegeixen diaris, ja s'haurán enterat de com á la Diputació Provincial, se va preparant l'aniquilament del caciquisme. Ja s'haurán enterat de que podria molt ben ser que 'l President de la Diputació no fos ningú dels seus, dels del Govern, dels qui fins ara han amparat tota la forsa dels caciquets dels pobles.

No poden dubtar de que á la voluntat dels republicans y catalanistas, está gaire be el designar President de la Diputació.

¿Saben que vol dir aixó? Donchs vol dir que corren imminent perill de quedar-se sense aquella protecció que esperavan, que no 'ls hi caldrá anar á Barcelona á llepar á l'un y á l'altre, perquè será inutil, tota vegada que tots aquells senyors que fins ara els hi donavan la se va forsa, se la necessitaran pera ells.

Ara que son en dias de reculliment y meditació, rumiin una estona els cacichs sobre las consideracions que deixém exposadas.

A LA MORT DE MON FILL JOSEPH

SONET

¿Perqué tan prompte, oh Deu meu, ja volgueres
De ton aymat verger la més gemada
Poncella colitorsar, quan sols l'aubada
Fruí d'els jorns plascívols, sens quimeras?

¿Perqué las esperansas falagueras
Que cobejá febrosa y encisada
Una llar qu'en Tú creu, com crudel fada
Esvahiren de cop tas lieys severas?.....
Mes, ¿qué demano?... Gran Senyor oblida
De qui's creu malhaurat las follas queixas:
Si be á mon cor de pare un tros de vida
L'hi llevas, may per xó sa fé decreixas,
Douchs el buyt d'aquet cor omplint sens mida
Al pendrem una fló un Angel em deixas.

FRANCISCO GURRI.

Granollers.

Avis

Rectificació de Llistas Electorals

El dia 20 d'aquest mes, s'ha de reunir en cada Municipi la Junta Municipal del Cens perá procedir á la rectificació de llistas electorals.

Es una operació molt important, tota vegada que'n ella's decideix per una sola vegada al any, els qui han de tenir vot.

Tot vehí, major de 25 anys que'n fassi al menos dos que visqui al poble y que estigui empadronat, te dret á figurar á las llistas.

Tothom te dret á fer reclamacions d'inclusió ó d'exclusió d'un ó mes veins.

Pera la inclusió s'ha de demostrar que s'está empadronat; á la Secretaría dels Ajuntaments tenen el dever de lliurar gratuitamente las certificacions d'empadronament que's demanin.

Fresca está en molts la contrarietat que han tingut, per no trobarse á las llistas. Ara es l'única época del any pera corretgir aquestas deficiencias.

No descuidarse. Si algú vol mes detalls del procediment á seguir, se n'hi donarán ab molt gust á l'Imprempta d'aquest periódich y al Centre Catalá de Granollers. La Lliga Regionalista de Barcelona (Riera de Sant Joan, 22) donará també totas las explicacions que's demanin.

NOTAS

S' ha publicat lo següent Manifest:

"A las donas catalanas de Sans Hostafranchs.

Catalanas: Totas las que sentiú amor per la nostra Patria Catalunya y pels fills de aquesta terra que treballan per la seva llibertat, veniu á ajudarnos en l'obra que 'ns proposém realisar.

L'Associació nacionalista "Sang Nova" de nostra barriada que s'ha emprés la hermosa tasca de despertar els cors dels catalans pera unirlos, ha de possehir una bandera que, á la vegada que serveixi d'ensenyansa, sia'l símbol que 'ls encoratgi pera seguir la seva tasca patriótica. Donchs aquesta bandera som nosaltres, las donas catalanas las que hem d'oferirla, pera demostrar així que no están sols en la lluita y pera fer acte de simpatía á la causa de Catalunya.

¡Veniuhi tots sense distinció de classes! ¡Per la Patria! ¡Per nostra Catalunya!

Sans Hostafranchs, 1 d'Abril de 1905

María Janer.—Angela Guardiola.—
Rosari Dols.—Rita Busquets.—Enrique
ta Aguadé.—María Sauri".

**

Retallem:

"El senyor Villaverde ha acabat el seu discurs recomanant als pagesos que treballin y tindrán la protecció del Cel y l'amparo del Govern."

Aixó ho va dir á Valencia el Qüefe del Govern als agricultors que havian acudit á una recepció donada ab motiu de la estada del Rey á la ciutat del Turia.

¿S'ha vist cinisme mes gran? ¡Trevalleu, trevalleu pobres pagesos, que ja'm quedaré jo ab el fruit de las vostras suadas! Aixó es lo que pensava en Villaverde, al fer confiar hipócritament en la protecció del Cel y l'amparo del Govern.

Se necessita una gran dosis de *tranquil·litat* pera parlar d'aquesta manera.

**

En Lacierva, ex-ministre d'Instrucció Pública, víctima de la entenimentada re-

sistència dels estudiants contra reglamentacions absurdes, s'ha fet donar una satisfacció: ha anat als seus feudos de Murcia, ahont s'hi ha vessat l'entusiasme, un entusiasme de *circunstancies* á mes no poguer. ¿Els estudiants, el Govern y en elevadas esferas no'm volen? va dir en Lacierva. Donchs cap á Murcia falta gent, ja veurá el país si'ls meus esclaus m' estiman. ¡Encara hi ha Patria!

**

El Rey ha tingut grans ovacions á Valencia: aplausos, aclamacions, flors y violas, coloms etc. Fins las *fierras* den Blasco y den Soriano s'han amansit.

També recordem els entusiasmes que va tenir á Barcelona.

Y després varen venir las eleccions de Diputats Provincials y tots els partits monarquichs de Barcelona, varen presentar un candidat, al qui publicament recomanavan tots els mes poderosos y mes influents personatjes d'aquells partits; y en efecte varen reunir 500 vots.

Ja s'ha vist ben bé que es una veritat alló que deyan els politichs: que la presencia del Rey havia refet y consolidat els antichs partits. A veure si á Valencia passará una cosa per l'istil.

**

Lo de sempre. Hi ha hagut una desgracia á Madrid, molt gran, molt sensible, en que hi han trobat la mort ó feridas d'importancia, considerable número de pobres obrers, víctimas de la incuria del Govern y de la empresa de las obras.

Es molt deplorable, son de planyer en gran manera las víctimas y sas familias desoladas....: pero cosas aixís han passat també algunas vegadas á Catalunya.....

Y en aquets casos, la gent de Madrid, de Castella, d'Andalusía, tantas vegadas afavoridas pels catalans en casos de grans desgracias, ¿s'han recordat de las víctimas de Catalunya, enviant cap aquí grans quantitats de diners com ara nosaltres enviém á Madrid? Es ben segur que no. Be está la caritat y es molt lloable el noble esperit dels catalans, pero recordemnos de que may en casos semblants som correspostos.

**

Els republicans del Ajuntament de Barcelona, per lo que toca als catedratichs, están demostrant que son uns neulas de primera, dignes de ser catedratichs espanyols.

Ahir en Puig y Cadafalch els hi demostrava que'n qüestions d'art estaban á l'altura d'un manobra, que'n materia de pintura tenían tanta erudició com la pugui tenir un emblanquinador. Ara ha sigut en Pella y Forgas, qui á propòsit del Centenari del Quixot, els ha pogut dir y demostrar que eran soberanament ridicols, cursis y esquifits els medis que havian pensat pera glorificar en Cervantes y la seva obra immortal, perquè en aixó de la cursilería hi tenen la ma trencada aquets republicans, sobre tot si son de la mena dels *sabis*. com entre altres mil exemples, pot citarse la *glorificació* que feren den Lesseps, digne de qualsevol poblet de fora.

Encara que un xich llarch, per l'esperit elevat que respira, per el sentit verdaerament europeu que te y perquè la *gent de fora* no s'encomani la cursilería dels *sabis* de R. O., portém aquí el parlament que va pronunciar al Consistori barceloní, l'ilustrat regidor senyor Pella.

Va parlar aixís:

«Jo'm felicito molt de que formin part d'aquesta comissió els senyors Buen y Giner; jo me'n felicito, perquè aixó vol dir que ha desaparegut de Barcelona aquell núvol tétrich, aquella fam, aquella crisi, que 'ls privavan de voler gastar diners en res que no fos la creació de brigadas. Deu haver desaparegut tot aixó, desde'l moment en que proposan gastar 7 500 pesetas pera una festa que es solament espirituaalista ó intelectual; y si no ha desaparegut la crisi y la fam, és senyal que'ls senyors Giner y Buen no creuen que aixó sigui obstacle pera dedicar recursos á cosas de l'intel·ligencia.

Está molt bé que's conmemori el centenari de l'obra immortal den Cervantes: però darrera d'aquesta proposició jo hi veig la empena del ministeri, jo hi veig una manifestació d'aquet patriotisme espanyolista de R. O., d'aquet patriotisme convencional iniciat per en Maura y seguit per en Lacierva á propòsit del centenari aquet.

Nosaltres també'n som de patriotas; però no de R. O., no rutinaris.

Nosaltres l'admirém l'obra den Cervantes, porque es una pintura magistral de la situació d'Espanya, d'aquella Espanya que va anar á moure rahons á tota Europa, y que com l'hidalgo manxego s'ha atipat de rebre garrotadas. Pero don Quixot va acabar pera obrir els ulls á la rahó, mentres que aquí d'ensá de la darrera pallissa, sembla que tothom segueix cego. Y no creyéu que aixó ho digui un regionalista, no: aixó ho digué en Canovas, que no podréu negar que era un gran espanyolista. La historia d'Espanya es la del Quixot; estém en els darrers capitols.

Jo, ab la meua esmena, demano que's su primeixi la col·locació d' una lapida al Saló de Cent, la manifestació y la recepció. Aixó son exhibicions que no conducixen á res, que no tenen cap finalitat, que passen sense deixar cap recort. No és aquesta la lapida que s'ha de col·locar al Saló de Cen. Allí ja n'hi veuréu una, la que comensa, com l'antiga Roma, parlant del «Senat y el poble de Barcelona», y que és el testimoni del gran poder de Catalunya antiga.

Y al costat d'aquesta lápida, quin paper hi farán las frases ja tan rebregadas den Cervantes que han perdut l'aroma de las circumstancias, que han perdut tota sa virtualitat? ¿No resulta ridicol, no resulta fins cursi aixó de posar en una lápida una frase d'un llibre, sols porque és un elogi nostre?

Aixó'm recorda aquell conservador que tenia en un quadro y ensenyava á tothom, una carta den Cánovas en la qual aquet li deya que era una bella persona.

¿Voléu una inscripció digna? Poseuhi aquell testament dels consellers, aquellas sublims paraulas del 11 de setembre de 1714, quan Barcelona queya baix eis butxins del absolutisme de Felip V; poseuhi aquellas paraulas de Carles V: «Mes m'estimo ser Comte de Barcelona que Rey dels romans». Pero no hi poséu aquelles frases den Cervantes, que, repeteixo, han peróut ja tota virtualitat.

Y en quant á la manifestació cívica, ja que vá? ¿que'n quedarà d'ella? ¿que és sino una exhibició inútil? En substitució, jo proposo una cosa que quedi pera sempre á la llar d'un obrer tipogràfic, el qual podra en el seu modest pis ensenyar el diploma del premi ab tant orgull com altres els títuls de noblesa.

No regatejo importancia á l'obra del doctor Cortejón, pero tinch de confessar, senyors, que's tracta de l'obra d'un cervantista á l'antiga, que s'entrete encara en comptar las vegadas que

una paraula determinada está reproduida en el Quixot. Aixó, senyors, está ja passat de moda; aixó no té cap finalitat práctica.

Jo en cambi, proposo l'obra d'un jove que mira á Europa, d'un escriptor que estudia el «Quixot» á la moderna, tal com se té d'estudiar ara

Proposo també un premi á un estudi polítich del temps del «Quixot». Es sumament interessant, senyors, un estudi del temps en que l'«Hidalgo» atravesava las planas desiertas de la Manxa, y ve aquí, hont troba riquesa, cultura y civilisació, hont troba l'art d'imprimir avensat, hont troba fins un que l'insulta, y al que reconeix desseguida com á compatriota, com á castellá. Fora curios y fora instructiu, un estudi sobre'l famós Roch Guinart, el protegit pels luterans del sud de Fransa, el capitost dels bandolers qual major part eran gascons; Quanta gent no hi ha que no ha sentit á parlar may del moviment luterá á Catalunya!»

**

—Nostres lectors llegirán á la darrera plana de la cuberta un anunci de la **ben reputada** firma dels senyors **Valentin y C.^a**, Banquers y Expendeduría general de lotería á **Hamburch**, tocant á la lotería d' **Hamburch** y no dubtém que'ls interessará molt, ja que s'ofereix per pocs gastos posseir en un cas felís una fortuna ben important.

Aquesta casa envía també de franch el prospecte oficial á qui'l demani.

Crónica de la Comarca

Sentmenat

Fentse desde temps inmemorial, sa festa major el quart diumenge del corrent mes, y trobantse en dit dia y actual any la festa de Pascua de Resurrecció, el Ajuntament, d'acort ab la opinió dels gremis, societats y demás entitats, tenint en consideració que, á instancias de la autoritat parroquial, en 1885, que també la festa pascual va tenir lloch el quart diumenge d'Abril, fou aplassada la festa major pera'l diumenge següent, ha tingut á bé traslladarla pera'ls dias 30 del present mes y primer de maig pròxim.

Caldas

Referent á la noticia que avensavam l'altre dia de que en la Delegació de la Cambra Agrícola se preparava una segona conferencia agrícola, podem dir avuy que al efecte ha sigut convidat á donarla, el President del Institut Agrícola Catalá de Sant Isidro don Ignasi Girona, el qui ha acceptat la invitació.

Probablement aquesta conferencia se donará un dels diumenges de Maig y versará sobre vini-viticultura, materia en la que 'l senyor Girona hi es molt perit.

Sant Celoni

Diferents propietaris d'aquest indret de comarca s' han posat d'acort pera constituir-se en associació, al principal objecte de defensar els interessos de la producció surera.

Granollers

A petició de diferents perjudicats, denunciém el fet de que la Font de la Plasa del Cuartel, que te las aguas sobrants de la Font de Sant Francisco, son moltas las horas que no raja, perjudicant als vehins y als soldats del Cuartel que tenen d'anar lluny á buscar l'aigua.

Convindria que s'averigüés la causa d'aquesta falta y que s'hi posés remey.

=

La festa que cada any se celebra á la Iglesia de Sant Francisco, en honor d'aquell Sant, se farà el dia 26 d'aquest mes.

En el solemne ofici, hi predicará Mosen Cardona, el célebre orador sagrat tan admirat del nostre públich.

=

La orquesta "Els Agustins" ha sigut contractada pera tocar en els concerts y balls que s donarán els dias 23 y 24 del corrent á la societat "Nova Constancia" de Mataró y el dia 30 á Corró de Vall.

=

TEATRES.—Diumenge á la tarde s'efectuá al teatre de La Unió Lliberal la representació del drama d'en Galdós, "Doña Perfecta". La execució fou bona, distingitshi el senyor Torelló en el *Pepe Rey*; els senyors Rigo, Pujol y Aymerich y

las senyoras Alsina y Vitales. La senyora Puchol feu una *Doña Perfecta* acabada.

A la nit se celebrá el benefici d'aquesta distingida primera actriu ab el drama "Adriana Lecouvreur". Havém de confessar, per mes que no'ns satisfá la obra, que may l'havíam vist á Granollers tan ben posada en escena. Dona gust, per cert, assistir á qualsevol representació de las que dona la companyia Torelló per el cuidado que te en atendre á tots els detalls de las obras y en la presentació dels personatjes; pero á cap obra de las presentadas fins ara hi resplandeix tan aquest cuidado com en "Adriana Lecouvreur".

La senyora Puchol, la beneficiada, ratllá á gran altura en son paper com ho acreditan las repetidas ovacions que li tributá el numerós públich. El qui la vegi fer l'últim acte de l'"Adriana" no duptará en afirmar que es una de las nostras mes notables actrius.

Aixís ho compregué la selecta y nombrosa concurrencia, que entre xardorosos aplaudiments la feu sortir varias vegadas al prosceni al acabarse la representació, amarantla ab una nutridíssima pluja de flors y de coloms fins á veures obligada á parlar, cosa que feu en curtas y encertadas paraulas. Al mateix moment, una comissió de varis admiradors passá á oferirli els valiosos regalos que se li tributavan.

La orquesta "La Catalana" que prengué part en la funció fou també molt aplaudida.

Pera avuy al vespre está anunciat el benefici del aplaudit primer actor y Director de la Companyia Sr. Torelló representanse el drama "Mancha que limpiá" en el que s'hi distingeix de una manera notable el beneficiat.

Demá á la tarde se posará en escena per segona vegada "Los niños del Hospicio" y la pessa "La Portería", estreno.

Els hi augurem dos plens.

=

Aixís que la companyia del teatre Romea acabi la temporada vindrá á La Unió Lliberal pera donarhi una representació de "El Místich".

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.

WERTHEIM

MAQUINAS PERA CUSIR

Las millors conegudas fins avuy.

Venda á plassos y al contat.

Máquinas pera familias y esp. cial s pera tota classe d'industrias.

Representant exclusiu de las célebres máquinas rotativas "Wilson".

Las mes superiors

Máquinas rectilineas
pera fer mitjas, y demés géneros de punt.

Máquinas d'escriturer

"IDEAL"

d'escritura enterament visible.

Duplicador RONEO

pera treurer mils de copias ab rapidesa assombrosa.

WERTHEIM

9, Aviñó, 9. - BARCELONA.